

TORONYIRÁNY

XIII. 10.

2019. március 10.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 1. vasárnapja

Jézus az öt követőkkel szemben nagyobb igényeket támaszt a testi-lelki harmónia kialakításánál: az isteni értékek többre becsülését célozza. A mai evangéliumban olvasott, jeligévé vált mondat: „nemcsak kenyérről él az ember” hiányos vagy félreérthető volna a Máté-féle kiegészítés nélkül: „hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik” (Mt 4,4). Az eredetiben az áll: „minden igével”, s ez nemcsak szóbeli vagy írásbeli tanítást jelent, hanem azokat az eseményeket és tényeket is, amelyek Isten akaratából történnek és valósulnak meg.

Jézus elsősorban szellemi, lelki emberré akar nevelni minket. A nagyböjt arra való, hogy felülvizsgáljuk értékrendünket és célkitűzéseinket az isteni Ige fényénél.

A keresztény ember jellemző tulajdonsága, hogy mindig messzebbre néz a láthatónál: az asztalára kerülő kenyéren túl látja a még fontosabb „kenyeret” is, a mindennapi élet eledelén túl az örök élet eledelét. Úgy látja, és úgy dolgozik mindkettőért, hogy a másik - a távolabbi - nem rontja le a mindennapi kenyér értékét, s a közelebbi, a megszokott pedig a magasabbra irányítja tekintetét.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. MTörv 26,4-10** Az Isten, a történelem Ura iránti hódolat és hála nélkül nincs egészséges egyéni és közösségi identitástudat.
- 2. Róm 10,8-13** A Krisztusba vetett hit és annak megvallása az üdvösség forrása minden ember számára.
- 3. Lk 4,1-13** Jézus a sivatagba elvonulva mintegy negyvennapos időszakot tölt el böjtöléssel és imával a készület jegyében, mielőtt megkezdi nyilvános működését.

A megkísértés

Jézus emberi érdemeivel lett a Megváltónk. Amikor megkezdte nyilvános működését, a lehetőségek közötti válogatás éppen úgy felmerült benne, mint ahogy minden más ember mérlegeli teendőit. Biztos, hogy a kísértésről szóló híradás visszamegy Jézus elbeszélésére. Az apostoli ígértetésnek később az volt a feladata, hogy az ő fiúságát és megváltói küldetését megvilágítsa, nem pedig valamilyen lélektani elemzés. Izrael népe negyven évig vándorolt a pusztában. Mózes negyven napig böjtölt, s Illés is ugyanannyi napig gyalogolt és böjtölt, amíg elérkezett a Hóreb-hegyhez. – A negyvenes számnak tehát inkább jelképes értelme van, s nem készlet arra, hogy pontosan számláljuk a napokat.

A szöveg azt mondja, hogy a Lélek ösztönzésére ment a pusztába. Jézus egész működése a Szentlélek irányítása alatt állt, tehát ez a kezdet is. Az apostolok megértették, hogy az a történet kinyilatkoztatást tartalmaz. A téma a messiási küldetés megvalósításának módja. Jézus ismeri a zsidó nép várakozását és reményét. Földi uralkodót várnak, aki felemeli a népet, és a mózesi törvény igája alá hajtja a pogányokat. Az előtte eltelt évtizedekben az apokrif könyvek apokaliptikus képekkel színezték ki Izrael jövőjét, s a Messiást úgy képzelték el, mint aki feltűnő jelekkel mutatja meg hatalmát. Jézus azonban nemcsak saját népét képviseli, hanem az egész emberiséget. Ő az első Ádám ellenképe. Ahogy az első ember átélte a kísértést és elbukott, úgy a második Ádámnak is át kellett élni, de győzelemmel. A kísértő a sátán, az ellenség, aki összefoglalja magában mindazt, ami a világban kísértésül szolgálhat. Ha el is fogadjuk a sátánnak, mint bukott angyalnak a szerepét, nem gondolhatunk arra, hogy Jézust, az Isten Fiát ide-oda cipeli, a templom oromzatára vagy egy magas hegyre, s hogy szentírási idézetekkel vitatkozik Jézussal. A párbeszédese forma és a képek az elbeszélő műfaj kellékei, s az apostoli katekézisben megvolt a szerepük. Szemléltették a belső eseményt és igazolták, hogy az a messiási eszmény, amelyet Jézus mutat, összhangban van az ószövetségi jövendölésekkel.

Izrael a maga jövőjét az üdvtörténeti múlt alapján színezte ki.

Isten a pusztában mannával táplálta őket és vizet fakasztott a sziklából. A Messiásnak mindezt felül kell múlnia, vagyis eddig nem tapasztalt földi jólétet kell teremtenie. Itt most Jézus böjtöl és megéhezik, tehát kézenfekvő a vágy felkeltése, hogy csodatevő erejével változtassa a követ kenyérré. A sátán mindig ezzel vezeti be mondanivalóját: ha Isten Fia vagy. A jelen szövegben ez már utalás a keresztség jelenetére és az Atya bizonyosságára. Nem arról van szó, hogy a sátán felismerte Jézus istenfiúságát, hanem arról, hogy Jézus mint ember így élte meg a kísértést. Ő tudta magáról, hogy ő a Fiú, s neki hatalma van választani a módszerek között. Úgy döntött, hogy elhatározását ezzel a szentírási idézettel lehetett kifejezni: „Nemcsak kenyérrel él az ember” – s ezt már Mózes is megmondta (MTörv 8,3). A Messiásnak lelki javakat kell hoznia, s azokat csak érdemszerző, áldozatos életével szerezheti meg.

A templomi jelenet abból a hiedelemből fakad, hogy a Messiás az ismeretlenből jön, csodálatos jelek kíséretében jelenik meg, és úgy toboroz követőket. A zoltáros szavát, hogy „Isten angyalaival őrizteti az embert” (91, 12) a Messiásra vonatkoztatták, és úgy értelmezték, hogy neki joga van különleges mutatóvonalra is. A megoldást itt is az Írás adja: Ne kísértsd Uradat, Istenedet (MTörv 6,16), azaz nem kívánhatjuk, hogy Isten a hiú dicsőségére vonatkozó vágyainkat is kielégítse. A harmadik kísértés a gazdagságra vonatkozik. Nincs olyan hegy, ahonnan a föld minden országát látni lehetne, tehát itt is csak képről van szó. A gazdagság és a hatalom ára az, hogy ne Isten ismerje el urának, hanem a sátánt. Talán célzás ez arra, hogy a hatalom megszerzése rendszerint igazságtalansághoz és kegyetlenséghez van kötve. Lélektanilag pedig az a veszély is fennáll, hogy a gazdagság megkeményíti a szívet és önzővé teszi az embert. Jézus mindezt elutasítja: úgy indul útjára, hogy csak az Atya akaratát tekinti, nem pedig az egyéni érdeket. Ezért amikor később csodákat tett, karizmatikus hatalmát az Atya irgalmának kinyilvánítására használta fel, szegénységével pedig biztosította szabadságát és függetlenségét. Elutasított mindent, ami az Atya iránti hódolatot és engedelmisséget akadályozta volna. Ezért élete nem volt más, mint kibontakoztatása annak a megállapításnak, hogy „az Atyának kedve telt benne.”

A kísértés befejezése is tanulságos. Lukács azt írja: „Mután a sátán hiába próbálkozott, egy időre elhagyta Jézust.” Itt is meg kell értenünk az evangélista nyelvét. Ahogy ők sokszor a betegséget saját koruk nyelvén démoni hatásnak tulajdonítják, úgy az emberi gonoszság mögött is a sátánt látják. Később az írástudók és a farizeusok gyűlölete valóban ördögi méretet öltött, ezért mondotta Lukács, hogy „egy időre elhagyta.” Máténál a böjtölés marad a téma, és a befejezés is erre épül. Jézus visszautasította a kísértést, hogy csodatevő erejével szerezzon ennivalót, ezért jutalma az, hogy angyalok szolgáljanak neki. A szolgálni szó itt az asztalnál való felszolgálatot jelenti. De ezt sem kell okvetlenül valamilyen feltűnő természetfölötti jelenségnek gondolnunk. Jézusnak nem volt rá szüksége, hogy csodák erősítsék a „hitét”. Elég annyit mondanunk, hogy mivel ragaszkodott az Atya akaratához, az Atya küldött neki táplálékot. A pusztában vándorló nép mannával táplálkozott, ami egyébként egy ottani cserje termése volt. Máskor átvonuló fürjek szolgáltatták a húst. A hívő emberek azonban ebben Isten gondviselését látták, aki a természetet is az ember szolgálatába állítja. Amíg Isten a természet közvetítésével eléri célját, addig nem tesz csodát, hiszen a természet is az ő alkotása.

Gál Ferenc

Boldog szülők (12.)

Mestermunka

A minőség fontossága

A kapcsolat művészete. Egy erőszakos társadalomban élünk. A fiatalok rá vannak utalva, hogy a feszültséget enyhítsék és az erőszakra ne legyen erőszak a válasz. Egy hivalkodó és agresszív magatartás szerint: „Inkább belehalok, de nem engedek”, nagyon veszélyes álláspont. Sokszor érdemesebb „engedni”, mint belehalni. „Aki tűz ellen tüzellel harcol, csak hamu marad a markában” – mondja egy latin közmondás. Tárgyalni, megegyezni és párbeszédet folytatni sokkal többet ér a harcnál. A tárgyalás művészete intelligencia és gyakorlat kérdése még a családban is. Ma sokkal inkább mint máskor, nagyon fontos, hogy a fiatalokat a szülők ráneveljék arra, hogy okosan mérlegeljenek és ha kell, szembeszálljanak mindenféle felfogató jellegűnek tűnő mássággal. A véletlen és nem várt nehéz esetekre is számítani kell.

Nevezzünk együtt. A humor és a nevetés segítségével sok nehézséget is le lehet küzdeni. Törekedjünk rá, hogy néha kikacagjuk magunkat, mert mi is tudunk nevetségessé lenni. Egy tízéves leányka iskolai dolgozatában így írt: „Néha az az érzésem, hogy szívesen élnék egy másik családban, ahol többet nevetnek és az eseményeket megvitatják.” Keressétek és találjatok sok alkalmat, hogy otthonotok a kacagástól visszhangozzék!

Kísérjük őket a reménység útján. A gyermekek számára a legnagyobb ajándék az igaz és mély hit birtoklása. Aki hisz a szerető Isten létezésében, aki gondot visel teremtményeire és segítségére van, az örök értékű erőt tudja magáénak, amely soha nem hagyja el.

Az önbizalom

Sok fiatal feláldozza boldogsága jelentős részét, amikor korunk elferdült szelleme hatására téves eszményképeket kergetnek. Azt gondolják – hibás előítélet szerint -, hogy az élet csak a kiváltságos személyek előtt nyílik meg, a szépek, okosak és gazdagok előtt. Az ilyen felfogás ellen csak egyetlen belső ellenállási forma létezik: a benső biztonság. Ez csak a családban fejlődhet ki. A társadalom által biztosított anyagi függetlenség kiváló vívmány, de benső biztonságot nem nyújthat. Lelki egyensúlyt sem biztosít. Emberi méltóságunkat sem a gazdagság által nyújtott biztonság adja. Egyéniségünk sem általa fog kialakulni. Benső biztonságot gyermekeiknek csak a szülők nyújthatnak. Ha a szülők nem tudják ezt az érzést tovább adni, már nem segíthet megszerzésében. Ennek hiánya mindig ürességet jelent.

Don Bosco jól tudta, hogy egy önálló és cselekedeteiben felelős ember nevelésénél ez a fontos cél. Időben rászoktatta a fiatal szaléziatekat, hogy jelentős feladatokat vállaljanak és mindezt felelősségük tudatában. 1849-ben az alakulóban lévő közösség anyagi javait egy tizenhét éves fiúra, Giuseppe Buzzettire bízta. Don Rua, aki később utóda lett, már tizenhét éves korában az Órangyalokról elnevezett otthon igazgatója lett.

Ezekben az esetekben a szülőknek, akiknek az a véleményük: „nem megy sehogyan sem”, kellő óvatossággal és körültekintéssel lehetséges egy ilyen megoldás: „mégis lehet”.

Bátorítani kell a fiatalokat, hogy tudjanak dönteni és vállaljanak korukhoz mérten felelős feladatot. Egy hétéves fiú már helyesen tud választani, hogy milyen ruhát vegyen magára.

Azt is megtehetné már, hogy bevesse az ágyát és rendben tartsa a szobáját. A fiúk igénylik a függetlenséget, mert ezáltal önbizalmuk is növekszik. Lehet őket buzdítani is: „Mi a véleményed a rendről?”

Szeressük a fiatalokat úgy amilyenek és engedjük meg, hogy személyiségük megnyilvánuljon. A fiatalokat ne kényszerítsük, hogy szolgáló módon minden óhajunkat teljesítsék. Arra is ügyeljünk, hogy ne törjenek le, ha egy elképzelésük nem valósult meg. A többszöri próbálkozás megedzi őket és rejtett képességeiket felszínre hozhatja. A kreativitás sokszor csodálatos képességeket fejleszt.

Kedveljük társaságukat, simogassuk meg őket. A szülőknek arra kell törekedniük, hogy rászoktassák gyermekeiket a jó könyvek olvasására. Nemcsak tv-t lehet közösen nézni, hanem olvasni is így kellene. Vegyünk részt kedvenc játékaikban és hallgassuk őket türelemmel, amikor élményeiről mesélnek. Ez is bátorítja őket és önbizalmuk kialakításában szép eredményt hozhat.

Fokozzuk a kölcsönös megbecsülést. Sok gyermek érzi a szülői szeretetet, de nem mindegyik azt, hogy megbecsülik őket. A megbecsülést nem lehet színlelni: szívből kell jönnie. Furcsa lenne, ha egy gyermek meg lenne győződve róla, hogy szülei áldozatot is képesek érte hozni, de ugyanakkor kételkednek benne.

Nem szabad megengedni, hogy a fiatalok lebecsüljék önmagukat, siránkozzanak vagy gyorsan elbizonytalanodjanak. A siránkozó fiatal valójában azt gondolja, hogy nincs kibékülve önmagával és környezetével. Aki azt képzei magáról, hogy „félresikerült”, az előbb vagy utóbb félszeg módon fog viselkedni. Egyedül a szülők tudják megakadályozni, hogy gyermekeik ne rombolják le önbizalmukat. Ez akkor is lehetséges, amikor a melléfogások sorozatát látják. Az életet úgy kell venni, ahogyan a valóságban mutatkozik: a fényes és az árnyékos oldalával együtt.

A dicséret többet ér, mint a kritika. Egy japán nevelő véleménye szerint a bátorítás és a dicséret képlete a következő: D : B = 5 : 1, azaz, annak a gyermeknek, aki naponta részesül egy büntetésben, ugyanazon a napon öt elismerésben kell részesülnie. A sokat kritizált gyermekek bátortalanabbá lesznek, lenézik önmagukat és kialakul bennük a kisebbségi érzés.

A gyenge pontokat ügyesen át kell hidalni. A fiataloknak szükségük van rá, hogy legalább egy vonalon „győztesek” legyenek. A szülők legyenek hűséges szövetségesek és tegyenek meg mindent, hogy gyermekeik az akadályokat legyőzhessék. Ennek kiváló formája abban nyilvánul meg, hogy a gyenge oldallal szembeállítjuk az erősebb, látványosabb oldalt. Legalább egy szinten mindenki lehet kiváló képességű. Lehet valaki gyengébb tanuló vagy nem tetszetős kinézésű, ha jól tud zongorázni és sportolni, ezzel máris sok nehézséget áthidal.

Segítsük őket a heves vérmérséklet fékezésében. Sok gyermek olyan dolgot követ el, amit talán nem is akart és tettét azonnal meg is bánja. Erre azt szokták mondani: „belébújt a kis ördög”. Meg kell magyarázni nekik, hogy ezt az indulatot le tudják győzni. Az egyik szülő így magyarázta ezt meg a fiának: „Magaddal civakodhatsz amennyit csak akarsz. Veszekedhetsz is testvéreddel. Egy dologra azonban nagyon vigyázz: ne verjél meg senkit sem. Ezt nem teheted. Légy szíves, gondolkodj el ezen és most vonulj vissza a szobádba.” Ezen a téren, természetesen a szülők számára is nagyon nehéz feladat vár.

Ébresszünk bennük lelkesedést az életre. Egy meglegedett és boldog családban nem lehetnek unalmas pillanatok.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Egy könyv margójára

Különös erős a Gondviselés gondossága. A török időben, amikor tiltott volt az egyházi gyakorlat, hiányoztak a papok, a vidék, az ország legjava mégis megőrizte hitét a világiak szolgálatában, igeliturgiát tartottak, semmit sem lankadt a buzgóság. Aztán jött a XVIII. század, a „vértelen” ellenreformáció: a katolikus restauráció. Protestáns testvéreink a török idők katolikus gyakorlatát követték: házi istentiszteleteken őrizték meg egyházukat, s amit a történetész, teológus Szigeti Jenő, az ökumenikus szellemű adventista tudós professzor írja: „a magyar protestantizmus megőrizte a puritán magyar-kegyesség gyakorlatának régi formáját”.

Elgondolkodik a mostani idők hívője, legyen katolikus vagy testvéregyházi: miféle válasz adható erre? Az ellentétek erejével nem lehet előrelépni, s egyre inkább a már Ószövetségből ismert mondat emlékeztet, hogy Isten gondolatai „nem a ti gondolataitok”. És idehozható az evangéliumi jézusi tanítás, amely azt hangsúlyozza, hogy lehetnek emberi viselkedési formák, amelyek elkülönülnek a megszokottaktól, például ha egyik arcodat megütik, „tartsd oda a másikat is”. Sok ilyen ütés elcsattant, és nem egyszer Isten arcára. Ilyenkor mi történt: az Úr tűrte, és jósággal válaszolt, védte azokat, akik nem a „kötelező” vallás gyakorlatával éltek, de a hitük ugyanarra az Istenre tapadt, tanúságtételek igazolják, szinte bekapaszkodott.

Számtalan korabeli könyv, vallásos irodalmi alkotás született protestáns egyházi szellemben is, amelyekből sokat a katolikus egyház elfogadhat, sőt manapság gyakorlatában is fölvesz. Vajon nem jel ez, hogy a jézusi egység-szándék („mindnyájan egyek legyetek”) valóban megvalósul? (Felgyorsult az idő, azonos, közös problémák, gondok jelentkeznek!)

Csupán kiragadott példa a fenti annak a könyvnek nyomán, amelyik a múlt esztendőben jelent meg. Szerzője az említett Szigeti Jenő, aki tárgyilagosan, semmit el nem kenve, ökumenikus szemmel tekint át művelődési korokat, amelyekben szorosán összefonódik „Egyház és művelődés”. (Ez a könyv címe, tartalma: Tanulmányok a protestáns vallásosság történetéből.) Az ökumenikus gondolkodás egyházi érzés számára, rendkívül fontos útravaló, amit sokaknak ismernie kellene. Tiszta vizet illik önteni a pohárba azoknak is, akik a vallási elfogódottság kelepccéjében vergődnek, és valóban rá kell jönni, hogy Isten a szíveket nézi, és mindenkit a meggyőződésében fogad el. A kívülállókért pedig felelősséget a hívő, ökumenikus közösségeknek is vállalni kell, vagyis az együttgondolkodást Isten másféle terveiben, döntéseiben. A történelem manapság különösen megköveteli ezt.

hírek információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei 1. száma. A kiadványban – a Püspöki üzenetet követően – összefoglaló olvasható a papi rekollekcióról, a szabadkai Szent Teréz Székesegyházban tartott Balassi-emlékmiséről, a szociális munka egyházi tanításáról, valamint a Gál Ferenc Főiskola békéscsabai és gyulai karának diplomaosztójáról. Tudósítás olvasható továbbá a Gál Ferenc Főiskola jelenlétéről a budapesti oktatási szakkiallítás, a SZENT GELLÉRT FÓRUM építkezéséről, a Dömötör-torony meséről, a Házasság hetéről, a panamai Ifjúsági Találkozósról, illetve egy rendhagyó kerekasztal-beszélgetésről. A sport- és kulturális mozaik, valamint a Mindszenty-per tanúsága című cikk után a Karitasz hírei zárják a Toronyirány Magazin idei első számát.

Az elmúlt héten rendezték Montenegro-ban a Katolikus Papok XIII. Futsal Európa-bajnokságát Portugália, Lengyelország, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Fehéroroszország, Ausztria, Olaszország, Magyarország, Szlovákia, Montenegró, Ukrajna, Csehország, Románia, Albánia, Szerbia, Szlovénia és Koszovó részvételével. A 17 fős mezőnyben Magyarország a 8. helyen végzett. Az idei torna győztese Portugália lett, második helyen Bosznia-Hercegovina, harmadik helyen Lengyelország végzett. A tornának 2020 februárjában Csehország lesz a házigazdája.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében a szervezők az ország egyházmegyéibe elviszik a missziós keresztet, Oszvári Csaba ötvösművész alkotását. A keresztnek a Székesegyházban történő ideiglenes elhelyezésének alkalmából „Hitvallás” címmel emlékkiállítás nyílik ma délután 4 órakor a Szegei Dóm Látogatóközpontban, melyet Serfőző Levente püspöki helynök nyit meg, az ünnepségen közreműködik Gárdián Gábor gondonkaművész és kísérelője Győri Péter. Az ötvösművész életéről és munkásságáról Oszváriné Ramocsa Imri, a művész felesége és Thorday Attila plébános vetítéssel egybekötött pódiumbeszélgetésre hívja az érdeklődőket. A kiállítás április 8-ig tekinthető meg.

A Missziós keresztnek a szegedi Székesegyházban történő kihelyezésével egyidőben a következő nagybőjti felkészülést segítő programokon vehetnek részt a város katolikus közösségeinek tagjai:

Ma 16.30-18.00 között szentségimádás.

Március 11-én, hétfőn 17.00 órától görögkatolikus liturgia.

Március 12-én, kedden 7.00-19.00 között lehetőség a nagybőjti szentgyónás elvégzésére, 17.00 órától 18.00 óráig a Rózsafüzér Társulatok közös imája, 19.00 és 20.00 óra között Taize-i imaóra.

Nagybőjti élelmiszergyűjtést szervez március 11-április 12. között a Belvárosi Plébánia a vajdasági Lurkóházak javára. A tartós élelmiszereket a plébánián gyűjtik hivatali időben. Március 17-én, nagybőjt 2. vasárnapján a 18 órás szentmisén Harmath Károly ferences szerzetes, a vajdasági Lurkóházak igazgatója lesz a vendég a Székesegyházban.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom március 17-én lesz.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tavaszi rendes ülését március 12-én és 13-án tartja a püspöki kar budapesti székházában.

Nemzeti ünnepünkről hagyományosan a Rómában élő magyar közösség is megemlékezik. Az idén március 15-én, pénteken 15.30 órakor helyeznek el koszorút Rómában a Gianicolo-n, a Türrszobornál.

Jövő vasárnap, nagybőjt 2. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

Március 18. és 24. között rendezi a Szeged-Csanádi Egyházmegye egyik önkéntes, hagyományos programját a „Tesz-Vesz-Tavaszi”-t. A program célja a fiatalok figyelmének felhívása az önkéntességre, a kreatív feladatokra, illetve arra, hogy saját környezetük hiányosságait vállalásaik és egyéni kezdeményezéseik által pótolják, javítsák.

A környezet tudatosság és a szociális felelősség mellett a program igyekszik erősíteni az egyházmegyei identitástudatot is. Ennek a tudatnak elmélyítéseként a szervezők az idén is figyelmet szentelnek a templomokra és a templomkertek rendbe tételére és megtisztítására. Arra kéri a vállalkozó kedvű csoportokat, akik részt kívánnak venni a programon, hogy a saját településükön lévő templomot, kápolnát keressék fel, és kapcsolódjanak be a Tesz-Vesz-Tavaszi munkájába.

A programra főként plébániai ifjúsági csoportok, katolikus iskolák és osztályok jelentkezését várják egy általuk megnevezett tevékenységgel. Jelentkezni a www.ipcszeged.hu honlapon a Tesz-Vesz-Tavaszi 2019 menüpont alatt lehet. Jelentkezési határidő: március 12., kedd. További információ: ipc.szeged@gmail.com e-mail címen kérhető.

Ferenc pápa nagybőjti üzenete (1.)

„Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását”
(Róm 8,19)

Kedves Testvérek!

Isten minden esztendőben édesanyánk, az Egyház által a „hívőknek azt a kegyelmet juttatja, hogy a húsvétot a Szentlélek örömeiben várják” és „megtisztult szívvel az élet teljességére jussunk Jézus Krisztus, a mi Urunk által” (vö. Nagybőjti 1. prefáció). Így egyik húsvéttól a másikig a megváltás teljessége felé haladunk, melyben Krisztus húsvéti misztériumának köszönhetően már részesültünk: „Mert megváltásunk még reménybeli” (Róm 8,24). Az üdvösség e titka, ami már földi életünk során is működik bennünk, egy dinamikus, az egész teremtést és a történelmet is átfogó folyamat. Sőt, ahogy Szent Pál apostol megfogalmazza: „Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását” (Róm 8,19). Ennek kapcsán szeretnék néhány gondolatot megosztani, hogy ezek kíséreljenek minket a megtérés útján az előttünk álló nagybőjti időszakban.

1. A teremtés megváltása

Krisztus halálának és feltámadásának, a Húsvéti Szent Háromnapnak az ünneplése, mint az egyházi év csúcspontja annak tudatában hív minket megélni az előkészület idejét, hogy a Krisztushoz való hasonlatosságunk (vö. Róm 8,29) Isten irgalmasságának mérhetetlen ajándéka.

Aki Isten gyermekeként, megváltott emberként él, aki hagyja magát a Szentlélek által vezetni (vö. Róm 8,14), aki Isten törvényét egészen a szívünkbe és emberi természetünkbe írt törvénytől kezdve felismeri és tettekre is váltja, annak élete a teremtett világ javára fog szolgálni és részt kap a teremtés megváltásának művében is. A teremtés emiatt is várja – ahogyan Szent Pál írja – Isten fiainak megnyilvánulását, ami arra utal, hogy mindazok, akik Jézus húsvéti titkának kegyelmét befogadták, a maga bőségében élvezik gyümölcsseit és meghívást kaptak arra, hogy annak teljességét az emberi élet megváltásában maguk is elnyerjék. Amikor Krisztus szeretete a szentek életét – a lélek, a szellem és a test dimenziójában – átformálja, ők Istent dicsőítik, és imádságukba, szemlélődésükbe, művészetükbe a teremtményeket is bevonják, ahogyan ez Assisi Szent Ferenc Naphimnuszában (vö. Laudato sí enciklika, 87.) csodálatosan megmutatkozik. Sajnos ebben a világban a megváltás alkotta harmóniát szüntelenül fenyegeti a bűn és a halál negatív hatalma.

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glatfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.